

er indsat nogle nye Bestemmelser: Enhver Agent for noget her i Landet virkende Livsforsikringsselskab skal være forsynet med Legitimation eller Fuldmagt, udstedt af det paagældende Selskabs øverste administrerende Myndighed, dog for udenlandske Selskabs Vedkommende af Repræsentanten. Ingen maa samtidig være Agent for flere Selskaber. Naar i Henvendelser til Almenheden Selskabets Bonusbestemmelser gøres til Genstand for Omtale, skal det udtrykkelig oplyses, hvilke Bonusbeløb Selskabet hidtil har udbetalt eller opsparet. Ingen maa i sit Arbejde for at tegne Livsforsikring anvende Tryksager, hvori andre Selskabs Forhold er omtalte, uden at disse Tryksager er undertegnede af vedkommende Selskabs Direktion eller administrerende Direktør, for udenlandsk Selskab dets Repræsentant her i Landet.

9. Angaaende *Embedsmænds pligtige Enkeforsørgelse* bestemmes, at naar en Embedsmand mindst 5 Aar før sin Indtrædelse i Embedet har tegnet en Forsikring i et tilladt dansk Selskab, skal den Minister, under hvem Enkeforsørgelsens Ordning henhører, være berettiget til, naar særlige Forhold taler derfor, at modtage saadan Forsikring til Fyldestgørelse af Enkeforsørgelsespligten efter samme Regler, som gælder for de i Statsanstalten for Livsforsikring tegnede Forsikringer.

10. Der er foreskrevet en Straf af Bøder paa fra 200 Kr. til 4,000 Kr. eller simpelt Fængsel i indtil 6 Maaneder for den, som under sin Virksomhed for at skaffe Tilgang til det Selskab, for hvilket han virker, meddeler usande eller bevidst urigtige Oplysninger enten om sit eget Selskab eller om andre tilladte Selskaber.

I § 61 i Lov om Livsforsikringsvirksomhed af 29. Marts 1904 er det bestemt, at Loven skulde forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1911—12. Forslag i saa Henseende fremsattes i 1911—12 og 1912—13, men Behandlingen naaede ikke til Vedtagelse af en ny Lov. Angaaende den mere indgaaende Behandling, som fandt Sted i Samlingen 1912—13, henvises til Aarbogen for 1912—13 pag. 279 ff. Lovforslaget fremsattes paa ny i Samlingen 1913—14 — i væsentlig samme Skikkelse, som det havde faaet i Folketinget i Samlingen 1912—13. — I Landstingets Udvalgs Betænkning udtales, at der i Udvalget havde været „Enighed om det ønskelige